

VAAD TIKIN EIREVIN

of WILLIAMSBURG

288 Keap St. Brooklyn NY 11211

(718) 387-4498

וועד תיקון עירובין דוויליאמסבורג

בהשגחת ובפיקוח בי"ד המיוחד לעניני עירובין

בעזה"ת ערש"ק לסדרוביום השביעי שבת שבתון מקרא קודש
כ"ב למב"ו

הפעם נודה את ה'

לקראת שבת הרביעי שבה נזכה לשמוח לשומרו ולערב עירובנו, נודה לשמך בתוך אמוני, על אשר זכינו וזיכינו את אלפי ישראל שיוכלו להתענג עם השבת כדת כראוי וכנכון, על ידי העירוב המהודר שנתקן בשכונתינו, שנבדק והוכשר על ידי שני עמודי ההוראה הגה"צ אב"ד אודווארי שליט"א והגה"צ אב"ד האלין שליט"א אשר עברו ובדקו כל צוה"פ לגופה ונתפעלו מאוד מאופן המהודר שבה הוקם העירוב, ותל"ת נתקבל העירוב ברוב אהדה ושמחה ממש למעלה מן המשוער אצל רוב רובם של רבני העיר ותושביה, מנהיגיה והמוניה.

הנה על אף כל הפרסומים בראש כל חוצות וכתבי הפלסטר שהופצו ברחובות ובשווקים, ראה ראינו שנצח ישראל לא ישקר, וקושטא קאי, ורוב רובם של שלומי אמוני ישראל דעתם איתנה עם דעת קדשם של כל רבותינו נוחי נפש מייסדי הישוב בעירנו ששכנו כאן כבוד זכותם יגן עלינו ובעדנו, שעודדו ותמכו בכתב ובע"פ ביד העוסקים בתיקון גדול הלז, וכרצונם וכמאוייתם של רוב רובם של רבנים ומורי הוראה שנתברכה שכונתנו בהם עד היום הזה, המעודדים ותומכים ומחזקים בסתר ובגלוי את העוסקים בצרכי ציבור באמונה, מזכי הרבים אשר הבטיחו לנו חז"ל שאין חטא בא על ידם, אשר בחלקם נפלה זכות העצום הלז, וזיכו את הרבים בתיקון העירוב בסביבות שכונתנו.

וב"ה ממש לא יאומן כי יסופר רוב החיזוק והעידוד שקבלנו במשך שלש שבועות הללו הן מגדולי הדור מפה ומכל קצוי תבל, והן מעמך ישראל קדושים, אשר עומדים אתנו לתמיכתו ולסמכתו בימין צדקם, ומעודדים אותנו בכל עת ועונה. כה יתן ה' וכה יוסיף שהאמת מארץ תצמח, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, ומודים דרבנן היינו שבחיהו.

"כיניוס צדיקים נאה"

ביום ראשון העל"ט התאספו בבית הגה"צ אב"ד אודווארי שליט"א, שלשה עמודי ההוראה ה"ה הגה"צ אב"ד אודווארי שליט"א והגה"צ אב"ד קארלסבורג שליט"א, יחד עם עוד רבנים ותלמידי חכמים וחשובים.

בשולחן זו, שולחן שתלמידי חכמים היו מסובין בה, עלה לפני מלכים - מאן מלכי רבנן - נידון העירוב המהודר שהוקם בשכונתנו, החומרות וההידורים שבתיקון הצוה"פ, המשגיחים, ענין זיכוי הפת, דעתו של הגה"ק מסאטמאר ז"ע, ושאר הענינים המסתעפים מסוגיא זו, כגון חשש פירצת מחלוקת ושאר החששות ומראין בישיין שנתחדשו בימים האחרונים. ובעזה"ל בגליונות הבאים נביא מתוכן השיחה.

הנה בשבוע שעבר הארכנו בענין זיכוי הפת להמוחים בהעירוב והבאנו כמה מראה מקומות מגדולי הפוסקים שדנו בענין זה, והגם שהרבה יותר ממה שקראנו לפניכם כתובה בספרי הפוסקים בענין זה, אך כמו שכתבנו כבר הבאנו רק בקצה המזלג המ"מ הברורים בזה בבחינת תן לחכם ויחכם עוד.

כפי התגובות שחזרו אלינו נתקבלו הדברים אצל בני תורה ותלמידי חכמים שבעירנו בקורת רוח מרובה, ושמוחו עליה כמוצא שלל רב. וב"ה שזכינו לברר מנהגן של ישראל משך שנות דור ודור אשר לא חשו להתנגדים המוחים בהעירוב, בכל קהילות ישראל שנפלה בה מחלוקת בענין העירוב, הללו אוסרין והללו מתירין, כגון בקראקא (עי' ס' תיקון עירובין - תרמ"ח) אדעסע (ס' תיו יהושע) לאדו (מפי זקני החסידים) פראנקפורק דמיין (עי' שו"ת תענוגי ישראל סי' מ"ב) סאטמאר (עי' אגרות מהר"ט) גרויסווערדיין (עי' מושיעין של ישראל ח"ו ע' צ"ח) וכן עד היום הזה בירושלים שישנם רבים אשר מוחים בהעירוב מחשש רה"ר דאורייתא (עי' שו"ת קנין תורה ח"ד סי' מ' אבן ישראל ח"ח סי' ל"ו עטרת יהושע כתבי קודש אות ט"ו), ולית מאן דחושש מהחשש שהמוחים אינם מקנים רשותם "ומימים ימימה שנודמן שפנל מחלוקת בין יחיד ובין בני העיר, ולא נשמע שיפול על עצה זו אחד לומר כן, דודאי לא נעלם מאחד מישראל, אך בודאי הבל הוא" (שו"ת ובחרת בחיים להגרש"ק סי' קכ"ג).

והגם שכמו שכתבנו הרי שערי תירוצים לא ננעלו (כמ"ש החת"ס כמ"פ בתשובותיו אר"ח ח"א קפ"ב וחי"ה חר"מ סי' ל"ה וסי' ע"ה ועוד) ועל ענינים החמורים בהרבה מזה ראינו שאפשר לטהרן בק"ן טעמים, אך האמת יורה דרכו שכך היתה מנהגן של ישראל משך שנות דור ודור שלא חשו כלל להמוחים שאינם משתתפים בהפת.

והנה מחלק מהתגובות שנתקבלו על דברינו הוכח שבמקום שאמרו חכמינו ז"ל הלכה כדברי המיקל בעירוב, וכל מה שיש לך להקל בעירובין הקל, ישנם כאלו אשר בכל מ"מ שהבאנו חטט וחטטו, עד שמצאו מקום להתגדר בה לחלק ולומר שאפשר שאין הנידון דומה לנידון דידן, או אולי אין כוננו לזה ועוד שאר דוחקים.

הנה באמת לא היה מן הצורך לענות על ריב, שהרי אם כי בשאר ענינים ראינו, ש"אפשר להקשות בדוחק" לא מצאנו (עי' שו"ת אבנ"ז אה"ע סי' קכ"ב) וא"כ הרי הדברים ק"ו בעירובין דסתמו להקל (עי' להלן), שעל המחמיר להביא ראיה. אך היות שהוכח שיש כאן חסרון ידיעה בעצם הגישה להלכות עירובין אצל חלק מבני תורה בעירנו שהרי סול"ס הרי תורה זו מונחת בקרן זויות (ובשנים האחרונים הרי היתה מקצוע זו כחלכתא למשיחא כמו הלכות שמיטות ויובלות), על"כ אמרנו לרדות בגנים ללקוט בשבלים מכללי ההוראה בהלכות עירובין בכלל ול"ש בדין עירובי חצירות.

הנה קצרה היריעה מהשתרע, ולא נוכל להאריך במסגרת מאמר זה לבאר כל המ"מ הדנים בהך כללא דהלכה כדברי המיקל בעירוב, אבל נציין רק לאחדים מהם, ונביא כאן קצת מדברי גדולי הפוסקים מ"ש בנידון זה בבחינת תן לחכם וכו'.

מקור הדבר שהלכה כדברי המיקל בעירובין הוא בעירובין דף מו. דאמר רבי יהושע בן לוי הלכה כדברי המיקל בעירוב. ובדף פ. כ"כ אמר אבא כל שיש לך להקל בעירובין הקל. ועי' בתוס' דף מה: ד"ה איבעית אימא לגבי דבר שיש לו מתירין, שמוכח שהא דהלכה כדברי המיקל בעירוב עדיף אף משאר איסורי דרבנן.

ואם כי במחיצות החמיר הריב"ש דלא אמרין ביה הלכה כדברי המיקל, אבל בעירובי חצירות כ"ע מודו דאמרין בה הלכה כדברי המיקל, ולדעת רוב האחרונים אף במחלוקת הפוסקים אמרין הכי (ודלא כחזו"א). ועי' בקרבן נתנאל עירובין פ"ה סי' ט' אות ל' "ונראה שהלכה כדברי המיקל אפילו בפוסקים", ועי' גם בשו"ת שבות יעקב ח"ב סוף ז', ובשו"ת חתם סופר ח"ו סי' פ"ב שנקטו הך כללא אף במחלוקת הפוסקים. וכל"ה בביאור הלכה סי' שצ"ח סעי' ד' (ד"ה ו"א) ש"כ נקט הך כללא במחלוקת הפוסקים.

המשך בע' ג'

עירוב תקנה לבל יכשלו בתוספות איסור

אמרו חז"ל (עירובין כ"א): "בשעה שתיקן שלמה עירובין ונטילות ידים, יצאה בת קול ואמרה 'אם חכם בני ישמח לבי גם אני'. ועיי' בתוס' (ד"ה בשעה) שהקשו: הא תיקן גם שניות לעריות ואיזן ותיקן משלים הרבה. ואני אומר: להוסיף איסורים וגדרים כבר היה לעולמים, ואדם הראשון הוסיף איסור נגיעה, אעפ"י שחטא בזה, היינו משום שלא אמר שהוא מגזירה דילי, ונעשה כמוסיף על דברי ד', אבל יפה עשה שגזר, עיין באבות דר"ג (פ"א ה"ה). ומשה רבינו ע"ה גזר על הזאה בשבת כמו שכתב סמ"ג (עשין רכ"ד). אך שלמה ע"ה עשה תקנה לבל יכשלו, הוא גזר שלא יאכל קדשים בידים, ותיקן לזה נטילה, נמצא לא תצא מכשול מתחת ידו, וכן אסר להוציא מחצר למבוי ומבתים לחצר, ועשה לזה תקנה עירובי חצירות לבל יכשלו בתוספות איסור, עיי' ביצה ט"ז: "כיון דמקלקלי ב' רבים היינו קלקולא".

(מיוזם חכם סופר מס' שבת י"ד:)

תיקון עירובין מביא שלום לבני העיר

גיה"ק לנכון הגיעני ובו הודיעני מעלתו נ"י כי זכה למצוה רבה מדת יעקב אבינו ע"ה בפ' השבוע שפי' חז"ל עמ"ש "ויבא יעקב שלם ויחן את פני העיר - עירובין תקן להם". וכעין מה שהביא המהרש"א בסוף המסכתא כי עירוב גורם לשלום, והיינו עירוב והיינו שלום.

(הגה"ק בעל מעגלי דקדק מדעטש ז"ע בן הגה"ק בעל מראה יחזקאל ז"ע בשו"ת שער דקדק סי' ל"ז)

עירוב הוא גדר וסיוג לבל נתבולל בעמים

ככה אוכל לומר כעת כאשר עזר לנו השי"ת שזכינו לתקן בעירנו תיקון עירובין. לפי ערך היסורים ושברון רוח שהי' לי בעת רואי חילול ש"ק בהוצאה וטלטול אשר אצל ההמון הותרה הרצועה בזה בעוה"ר, כך תגדל השמחה כעת כאשר נרפא הנגע והותרה בהיתר כראוי.

אמנם חוץ מזה הוא ענין נשגב, כי בתקון הלזה נתחזק בישראל סמל האחדות, והם עם לבדד ישכון בהשתתף בפת העירוב ואין לזרים אתו, ובה ניתן אות גם מבחוץ לדת היהודית, וכן תקנו חז"ל הרבה גדרים וסיוגים למען ידע הישראל כי ישראל הוא, לבלתי התערב בגוים אשר הם שרויים ביניהם הן בלבישה הן במאכלים, וכן בנטילת ידים, הוא גדר לשימור דתי התורה כמו שאמר רב דימי בחולין ק"ו, מים ראשונים האכילו בשר חזיר ע"ש ברש"י ד"ל. ויש להמליץ בזה מה דאמר רב יהודה אמר שמואל בשבת י"ד ועירובין כ"א, בשעה שתיקן שלמה עירובין ונטילת ידים יצתה בת קול ואמרה בני אם חכם לבל ישמח לבי גם אני. ותכן אשר שלמה המע"ה בחכמתו ראה את הגולד באחרית הימים ותיקן גדרים וסיוגים לבל יתבולל בעמים, לכן שפיר יתאים תיאור החכמה על תיקונים האלה.

(הג"מ רבי מרדכי בריסק ז"ל אנד"ק טאטנאד, נרשימוימי לשנת נמנו מל"ג דרשה לגלן מיקון העירוב הונא בהקדמה לשו"ת מהר"ם בריסק)

תיקון עירובין משפיע ומשריש בלבבות בני ישראל אמונה טהורה בהשגחת הבורא ב"ה, מדת השלום ואהבת חברים

אמרו חז"ל (עירובין כ"א): "בשעה שתיקן שלמה עירובין ונט"י יצתה בת קול ואמר: בני אם חכם לבל ישמח לבי גם אני, חכם בני ישמח לבי ואשיבה חורפי דברי".

הנה השביתה מכל מלאכה ביום שבת קודש הוא מהאי טעמא, כי על ידי שאדם חורש וזורע בששת ימי המעשה, איננו מרגיש איך שכל מלאכתו נעשית בכח עליו, עד כי נדמה לו שצמיחת פרי אדמתו תלויה ועומדת במדת חריצותו וטרחתו עליה. אך כאשר ישבות מכל מלאכתו בשבת, ויתבונן ששביתתו זו היא היא שמשפיעה לו שפע ברכה והצלחה לכל ימות השבוע, וכדאיתא בזה"ק (ח"ב ט"ג): "דכל שיתא יומיני מיינה מתברכינ". הרי בעיניו יראה ובלבבו יבין כי במה נחשב הוא ועמלו, דכל ברכתו תלויה אך ורק בחסדי שמים.

וזהו שביקש שלמה המלך ע"ה להשריש בלב כל ישראל כאשר תיקן להם

"עירובין ונטילת ידים". כי בימיו אשר אין כסף נחשב מאומה, ובני ישראל ישבו בהשקט ובמנוחה איש תחת גפנו ותחת תאנתו, היה מקום לחשוב, פן ידמו בנפשם כי יש יתרון לכל עמלם תחת השמש, וירום לבבם בקרבם לנוכח עשרם וטובתם, וישכחו מי פעל ועשה להם כל אלה, על כן הכניס עצמו לעשות אזנים לתורה, וכמו שכתב רש"י (שבת י"ד: ד"ה שלמה גזר) "סיוג והרחקה, ככפיפה זו שנוטלים אותה באזנים ואין נוגעים בה". דהיינו שישתייג כל אדם וירחיק את עצמו מכל מעשיו שלא יהא נוגע בדבר, אלא יתלה הכל בידי שמים, שהוא ית' עשה ועושה ויעשה לכל המעשים.

ולמטרה נעלית זה עמד ותיקן "עירובין" ביום השבת. שהרי כל ענין שמירת שבת בא להשריש אמונת אומן בלבבות בני אדם, למען יכירו וידעו כי לד' הארץ ומלוואה והוא הזן והמפרנס, א"כ אין מן הראוי שדווקא ביום זה יהא הפסק ומחיצה המבדלת בין אדם לחבירו, ויגבה לב העשיר על רעהו העני, לאמר לו שלי גדולה משלך, אדרבה יתערבו בעירובי חצירות ושיתופי מבואות, ויתאחדו לבבם באהבה ואחוה, להראות קבל עולם ומלוואה שלא גבה לבו של זה על של זה, כי כולם בנים לד', המשפיע לכל חי כרצונו, ואינו תלוי כלל בהשתדלותו של האדם ומעשיו.

וכמו שכתב המהרש"א (חא"ג שלהי עירובין) אהא דאיתא בירושלמי (עירובין פ"ג ה"ב) "מפני מה מערבין בחצירות מפני דרכי שלום". וזל"ק: "דאילו היה אסור להוציא כל אחד מביתו לבית חבירו ולחצר שיש להם בשותפות, היו מתרחקים זה מזה כאילו אין שלום וריעות ואחוה ביניהם, אבל עירוב פת משוה אותן לבוא כל אחד לבית חבירו עם כליו ומאכליו כפי צורך, ואי לאו מהאי טעמא לא היו מותרים להוציא מבית לבית". ולדברינו מבואר היטב, דאף שיעדין יש מקום שתשרור שלום בין דיירי החצר בשאר ימות השבוע, אעפ"כ בקשו למצוא היתר להוציא ביום השבת, כי יום קדוש זה אשר ניתן להתחזק באמונה הטהורה בהשגחתו ית', לא יגרום ח"ו מאידך גיסא להפריד בלבבות ולחצוץ ביניהם וליתן מקום למחשבת כוחי ועוצם ידי לפלס נתיבות בלבבם.

הנה באותה שעה יצתה בת קול ואמר "בני אם חכם לבל ישמח לבי גם אני, חכם בני ישמח לבי ואשיבה חורפי דברי". כי השכיל שלמה המלך ע"ה בחכמתו להעלות את ישראל על גפי מרומי פסגת האמונה הטהורה, שיתנהגו כבנים למקום ב"ה מתוך ידיעה והכרה ברורה, כי יפה כח הבן רק מכה האב אבינו שבשמים, ולית להו מגרמיייהו כלום. וזהו היא תשובה ניצחת נגד המחרפים והמגדפים הכופרים בעיקרי האמונה ההשגחה פרטית, אשר על ידה ישובו אף הם ויחזרו במדרכם הנילוזה להתכחש מול מערכות אלקים חיים, ויכניעו לבבם לידע ולהודיע, כי הוא מלך על כל הארץ ומלכותו בכל משלה אין עוד מלבדו.

(מראה דלרעה לישאל מהר"י דושינסקיא ז"ל גאב"ד ירושלים נדרש מהר"י דרוש מ"ג)

וישמור מן המזיקים

קבלה בידיו שפת העירוב התלוי בבית שמירה גדולה.

(גית אהקן, דף קמ"ד - מהר"ק ר' אהקן קאלנין ז"ל)

סיפר עוד הגה"ח ר' שלום זאב שליט"א ששמע מזקניו [ר' בן ציון יאדלער זצ"ל] בדרשות שאמר בשם החתם סופר שעירוב הוא שמירה על העיר מכל מרעין בישין ומשוננים וכו'.

(פניני המאור ח"ג ע' שט"ג)

מעשה רב

רביה"ק [מסאטמאר] ז"ל שאל את מרן הגאב"ד [הרמ"א] ז"ל באיזה אופן עושין את העירוב בירושלים, ענה לו הגאב"ד ז"ל שקונים הרשות מהממשלה, נענה רבינו שהם גזלנים ואין להם הרשות למכור. שאל הגאב"ד ז"ל א"כ יקנו הרשות מאת הערביים, השיב לו אינו עולה יפה שסוכ"ס גם הערביים אין להם עכשיו הבעלות, לכן אין בידם למכור. שאל מרן הגאב"ד את רבינו שכיון שהוא עושה העירוב האם יחדל מלעשותו ויאסרו את העירוב, השיב לו רבינו לא, ואמר לו שיקנו הרשות מהראש העיר שהוא יש לו רשות למכור. וכשמוע ראש העיר הציוני שדבינו אמד עליו שיש לו הבעלות למכור הרשות שש ושמח מאוד וביקש ממרן הגאב"ד ז"ל שישתדל בעדו שיוכל לקבל פני רבינו. אבל רבינו ברוב כעסו עליו לא רצה לקבל פניו, בהיותו חלק בהפדת הדת והכפירה נוראה נגד ה' ותורתו הקדושה.

(הללו ענדי ה' ע' ממ"ח)

מכתב עוז מהגאון הצדיק משיירי כנסת הגדולה ר' יעקב יצחק ניימאן שליט"א אבדק"ק מחזיקי הדת בעלזא - מאנטריעאל יצ"ו, בדעת קדשו של כ"ק אדמו"ר מפאפא זצוק"ל בענין תיקון עירובין בויליאמסבורג יצ"ו, ובדבר החתימה דשנת תשל"ט.

בס"ד

יעקב יצחק ניימאן

רב דביהמדר"ר דחסידי בעלזא ומחזיקי הדת
מאנטריא-ליע"א, קנדה.

שוכמ"ס אל כבוד ידידי הה"ג מו"ה ... נ"י

לא ידעתי למה רוצה להביא ממרחק לחמו וישנם רבים שיכולים לפשוט ספק זאת, אין שום ספק שכ"ק רבינו [מפאפא] זי"ע החזיק בדרכי החתם סופר אודות תיקוני עירובין, וכאשר הודיעו אותו שיש איזה פירצה [בפלעטבוש שבנגל העירוב יסעו הילדים על ביציקל], חתם נגד הפירצה, זה הי' עיקר הכוונה - ושוב הוסיפו [מנגרי העירוב] מה שרצו [בנוסח הקול קורא].

מרן חתם סופר באו"ח סימן פ"ט האריך להסביר למלא מקומו [בהעיר ררעונין] העירוב שעשה בסוף בזה, ומהדברים נראה דאף שהיה לבו מפפק קצת במקום אחר, לא רצה לבטל ח"ו העירוב, וא"כ [בנידון ריחן כאשר] ב' רבנים גאונים מעידים שהעירוב על צד היותר טוב, כודאי לא היה מפפק.

ואודות הפירצות בענין ביציקל [שנתעורר בשעתו בפלעטבוש], אני חושב שכעת אין חשש זאת בויליאמסבורג. ואם ח"ו נעשה איזה פירצה, עיין שו"ע או"ח תקכ"ט חייבים הבי"ד להעמיד שוטרים בגללים וכו' שלא יתערבו [אנשים] ונשים וכו', ובזמנינו שאין לנו שוטרים, הרבנים כל אחד בבית מדרשו מחוייב למחות, ויותר אין בדינו [לעשות].

והשי"ת יברך את עמו בשלום השמחים לערוב עירובו, וראיתי בקונטרס היוצא בלונדון תמיד על יומא דהילולא של מרן חתם סופר שהעירוב הוא שמירה - כן יעזור השי"ת בגשמיות שמירה ברוחניות שמירה שלא יהיה מחלוקת, ואז נזכה להושע בכל בכל מיני ישועות בגוף ובנפש, ולזכות לראות ישועתן של ישראל בב"א.

ידידו דוש"ט בברכת כל טוב כל הימים

יעקב יצחק ניימאן

המשך מע' א'

ועי' בשו"ת תשב"ץ חלק ב' סימן ל"ח וז"ל "אם נלך בעירובין להקל בדברי רבותינו ז"ל, ... נ"ל שאלתך היא בדיני ספיקו' הנופלו' בענייני עירוב אם נלך בהם לחומרא או לקולא, והדבר פשוט הוא דאזלינן לקולא כדיון כל ספק שבדברי סופרים וכו' וק"ו הדברי' לעירובים שחם מד"ס ויש בהם קולא אחרת שהלכה כדברי המיקל בהם ואפי' יחיד במקום רבים" עכ"ל. הרי לן מדבריו שהלכה כדברי המיקל אפי' בהפוסקים ואפילו ביחיד נגד רבים. ועי' באריכות בשו"ת מהר"ט ח"א סוף סי' צ"ד שג"כ נקט הך כללא ביחיד נגד רבים אף במחלוקת הפוסקים, ועי' בשו"ת שבות יעקב הנ"ל ובשו"ת מהרש"ם ח"ד סי' ק"ה ובטהרת ישראל בקונטרס התשובות בסופו [ונשמט מכמה דפוסים] שג"כ נקטו כדברי המיקל בהפוסקים אף ביחיד נגד רבים.

ולענין סתמא היכא דלא תנינן הקולא להדיא, עי' מ"ש בשו"ת רדב"ז ח"א סי' ע"ד שכ' וז"ל "ומעתה מה שהעלית דכל הפוסקים שלא הזכירו לשכור משר העיר אזלי לחומרא אינו נכון כלל דלא אמרינן הכי אלא באיסורי תורה וכיוצא בהם אבל בעירוב וכיוצא בו שאינו אלא תקנתא בעלמא אדרבה סתמו להקל וכי עדיף סתם ממחלוקת מפורש ואפי' של יחיד אמרינן להקל כ"ש בדבר סתום דאמרינן סתמו לקולא עכ"ל.

וישתק הדבר ולא יאמר שבאנו כאן לומר שגדולי הפוסקים שהתירו הטלטול כאן בשופי נקטו כל קולא בהלכות עירובין, ועי' סמכו להתיר הטלטול בהעירוב דשכונתינו. אלא כוונתינו שהרי בני"ד כמעט ולא מצאנו בדברי הפוסקים מקום לאסור, א"כ הרי אפילו אם תמצא שמאחד מדבריהם היה אפשר למידק לאיסור, הרי על המחמיר להביא ראיה, ואפילו אם כדבריו אכתי יש מקום גדול להתיר הטלטול בשופי, ובפרט בני"ד שיש כמה צירופים לקולא.

ונסיים בדברי המהר"ש אבוחב ז"ל בספרו שו"ת דבר שמואל (סימן ק"ג) שביאר הענין למה הלכו בעירובין לקולא כ"כ יותר משאר איסורי דרבנן ז"ל, "הם ז"ל אמרו ללכת בספיקן להקל ובפרט בהלכות עירובין, וטעמם ונימוקן עמם משום שראתה חכמתם שאם יחמירו בדבר זה, חומרא דמיתתי לידי קולא מפני צורך דוחק השעה הוות תדיר לזלזל עמי תארץ אחד שוגג ואחד מזיד בחילול השבתות וכו' ואפילו הגדולים שבדור כמה פעמים נכשלים בדבר בצאתם החוצה וכו' ומה מאוד עמקו מחשבות רז"ל הרועים הקדמונים להרים מכשול מדרך בני עמנו במצוה קלה של תיקון סופרים בעירוב לטלטל חפציהם ממקום למקום למען ייטב להם למשאם בהיתר ולא באיסור" עכ"ל.

ואנחנו תפילה, עד הנה עזרוננו רחמיו ולא עזבוני חסדיך, כה יתן ה' וכה יוסיף שתשרה שכינה במעשה ידינו ותתקדש שם שמים על ידינו, ובזכות שמירת שבת קודש אשר נגד כל התורה היא שקולה, נזכה שלא תצא מכשול מתחת ידינו, והעושה שלום במרומיו ברחמי ישכון שלום ואהבה ואחוה בינינו ונוושע בגאולת עולם בביגוא"צ בב"א.

וועד תיקון עירובין דוויליאמסבורג

לתועלת הרבים האפן מיר צוגעשטעלט די פאלגענדע טעלעפאן
 נומבערס ווי מען קען הערן איבער די פשרות פונעם עירוב:

(718) 387-4498 • (917) 23-EIRIV (34748)

מפת העירוב

לטלטל, וכל המטלטל הלאה מהגבולות המסומנים, אין זה על
 אחריות הרבנים המכשירים שליט"א, והקולר תלוי על צוארו.
 ואשר על כן השומר נפשו לא יטלטל רק עד הגבולות המסומנים.

לויט די אנווייזונג פון די רבנים המכשירים שליט"א, האבען
 מיר אוועק געשטעלט די צורות הפתח ווייט אינדרויסען פונעם
 היימישער געגענד.

אויך זענען די צורות הפתח געמאכט געווארען אויף אזא אופן,
 אז אויב מען וועט נישט אנווייזען ווי עס איז, וועט מען עס נישט
 זעהן.

אבער כדי עס זאל נישט ארויס קומען קיין מכשול, און קיינער
 זאל ח"ו נישט ארויס טראגען אינדרויסען פונעם עירוב, האבען די
 רבנים המכשירים שליט"א אוועק געשטעלט גרעניצען, וואס ביז
 דארט קען מען רואיג טראגען, אבער ווער עס וועט טראגען
 ווייטער ווי די אנגעצייכענעטער גרעניצען, איז עס נישט אויף די
 אחריות פון די רבנים המכשירים שליט"א נאר אויף זיין אייגענער
 אחריות.

לפי עצת הרבנים המכשירים שליט"א, הרחקנו צורות הפתח
 רחוק רחוק מגבולות וויליאמסבורג, ונעשו באופן שלא יוכר לעין
 הרואה, ורק אם מראין לו יראה, ואין מגלין אלא לצנועין.
 אבל כדי שלא יצא מכשול ח"ו, נצטוינו מפי הרבנים
 המכשירים שליט"א להשים קץ וגבול שעד שם יהיה מותר